

den gang på gang har været gennemsyret af mistillid. Vil de nu arbejde? Er de nu til rådighed? Vi har så stor en gruppe; vil den, eller vil den ikke? Den mistro, der hænger i luften også efter sådan en debat, føler jeg er ganske ubehagelig, og jeg vil godt sige til hr. Frank Dahlgaard, at det ikke er, fordi jeg er sart, men fordi jeg ved, at det i den anden ende er mennesker, det drejer sig om.

Det synes jeg vi skulle tænke på, også når vi kommer med vores politiske udmeldinger, for der er altså hele tiden på dette område ganske almindelige mennesker i den anden ende, som bliver berørt af beslutningerne og også af den mistillid, som jeg synes der kan være til disse grupper.

Om vores dagpengeregler vil jeg godt sige, at de altså indeholder en betydelig grad af erhvervsstøtte, som jeg måske synes næsten tangerer noget, der er for flot; men det er en ganske anden sag, der ikke er til debat her i dag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Frank Dahlgaard har et par gange viftet med et konservativt dokument: »Vækst og Velstand«. Jeg vil spørge hr. Frank Dahlgaard: Er det deri, Det Konservative Folkeparti foreslår, at dagpengesatsen skal være 80 pct. og ikke 90 pct., men at maksimumsbeløbet kan hæves – jeg kan ikke huske tallet – og at perioden kun kan være 4 år? Er det dér, man foreslår det? Det vil sige en dagpengeordning, som indebærer, at lavtlønnede skal have mindre i dagpenge, at alle skal have det i kortere tid, men at højtlønnede, som hr. Frank Dahlgaard selv er, vil kunne få en højere dagpengesats. Jeg synes bare, hr. Frank Dahlgaard skal svare på det i stedet for hele tiden at vifte med et dokument, som vi måske ikke alle sammen sådan lige har ved hånden; jeg har det ikke, men jeg har en rimelig hukommelse.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg ved snart ikke, hvem jeg skal bruge den korte bemærkning på. Jeg tror, jeg vælger hr. Aage Frandsen.

Det, som blev refereret, er ikke helt forkert husket, og med det forslag nærmer man sig mere til de dagpengeregler, man har i en række andre lande, hvor der er en anden profil for dagpengenes ydelse. Det er også rigtigt, at med det helt konkrete konservative forslag, der er

lagt frem, vil Danmark fortsat have det mest generøse og fornemste dagpengesystem i verden.

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Duetoft, at jeg da er fuldstændig klar over, hvad der er foregået, for selv om jeg ikke har været medlem af Folketinget, har jeg alligevel fulgt lidt med.

Vi har nogle meget, skal vi sige arbejdsgivervenlige regler for afskedigelse, som man misunder os i Sverige, Norge, Tyskland og i de fleste andre lande, og der er en vis sammenhæng mellem dem og dagpengene. Men at vi lige præcis skulle have fundet den rigtige balance, er der ikke noget der tyder på, når man ude i virkeligheden oplever, hvordan det foregår.

Når jeg er ude og holde tale og siger nogle af de ting, som jeg har sagt her i dag, og jeg siger dem grovere ude omkring, er der voldsomme reaktioner, og ganske ofte er der en dame – det er altid en dame – som rejser sig op og siger, at nu synes hun alligevel, at man kaster sig for voldsomt over Frank Dahlgaard, ligesom det er sket her i dag, for hun er faktisk arbejdsløs og kunne ikke drømme om at tage et job. Andre gange siger hun, hun kender én i opgangen, som er på dagpenge, og som ikke kunne drømme om at tage et job, fordi dækningen er så høj og man kan spare en række udgifter og sådan noget.

Dér har vi så problemet mellem det socialt forsvarlige og det, at det økonomiske incitament helt er borte, og jeg tror nok, at vi er tippet for meget ned i den ene grøft, må jeg sige til hr. Peter Duetoft.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Det, der i første omgang får mig herop, er igen hr. Jens Peter Vernersens bemærkninger om mistænkeliggørelse og mistillid. Det, at jeg giver udtryk for, at jeg finder, at et regelsæt ikke fungerer optimalt, må stå for hr. Jens Peter Vernersens egen regning, at han tolker det som mistænkeliggørelse. Jeg gør opmærksom på, at det regelsæt, der er, efter Venstres opfattelse kan og bør justeres.

Jeg synes ikke, vi behøver gentage den diskussion, vi har haft tidligere i dag, men jeg synes dog, det er nødvendigt at pointere, at det altså er hr. Jens Peter Vernersen og ikke mig, der bliver ved med at lægge op til, at der sker en mistænkeliggørelse af de ledige.

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Duetoft, at jeg synes, hr. Peter Duetoft skal bevare fodfæstet.